

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 27.05.1980, sp. zn. 5 Tz 46/80, ECLI:CZ:NS:1980:5.TZ.46.1980.1

Číslo: 14/1981

Právní věta: O rozkrádání majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. c) Tr. zák., případně podľa § 3 odst. 1 písm. c) zák. č. 150/1969 Zb. o přečinech ide vtedy, ak pracovník nevykonáva určenú prácu a hoci nie je v práci vôbec prítomný, vykazuje sa v príslušných pracovných výkazoch, akoby prácu vykonal a poberá za ňu časovú mzdu. To platí aj v prípade, ak je viac pracovníkov pridelených na obsluhu stroja len z dôvodov bezpečnosti práce, stroj však obslúži a určenú prácu vykoná jeden pracovník, zatiaľ čo druhý nie je v práci vôbec prítomný a žiadnu prácu nevykonáva.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 27.05.1980

Spisová značka: 5 Tz 46/80

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozkrádání majetku v socialistickém řízení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 132 odst. 1 písm. c 150/1969 Sb. § 3 odst. 1 písm. c 65/1965 Sb. § 11

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu v Leviciach z 28. augusta 1979 sp. zn. 3 T 138/79 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 1979 sp. zn. 2 To 608/79 a okresnému prokurátorovi v Leviciach prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Leviciach podal na Okresný súd v Leviciach obžalobu na obvinených J. B. a J. Š pre trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 9 odst. 2 a § 132 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako autožeriavníci u SES, n. p. Tlmače pracovali od 1. marca 1977 do konca roku 1977 a od septembra 1978 do konca roku 1978 v Želiezovciach na výstavbe vysunutej prevádzky SES tak, že na autožeriave obaja boli povinní súčasne pracovať, pričom jeden mal obsluhovať motorové vozidlo a druhý žeriav z dôvodov bezpečnosti pri práci; túto svoju povinnosť vedome obchádzali, dohodli sa, že prácu bude vykonávať iba jeden z nich a druhý si pôjde vybavovať svoje súkromné veci; túto dohodu uskutočňovali tak, že najmenej 2-3 dni v týždni sa svojvoľne striedali v práci a za uvedený čas

protiprávne získali najmenej 53 153 Kčs s tým, že účasť na práci vo výkazoch vykazovali, akoby obaja pracovali súčasne.

Okresný súd v Leviciach rozsudkom z 28. augusta 1979 sp. zn. 3 T 138/79 oslobodil obvinených z obžaloby podľa § 226 písm. b) Tr. por. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zákonným znakom trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve je vznik škody na tomto majetku. Pretože zástupca poškodenej organizácie nevedel škodu vyčíslieť, súd bol toho názoru, že obžalovaní sa nedopustili uvedeného trestného činu. Práca bola riadne vykonaná, hoci pracoval len jeden z obvinených a žiadne sťažnosti neboli. Konštatoval, že obvinení porušili bezpečnostné predpisy, ale to zakladá iba disciplinárnu zodpovednosť podľa Zákonníka práce.

Krajský súd v Bratislave zamietol uznesením z 24. októbra 1979 sp. zn. 2 To 608/79 podľa § 256 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku okresného súdu s odôvodnením, že prvostupňový súd správne rozhodol, že dostupnými dôkazmi nebolo dokázané, že sa obvinení dopustili konania uvedeného v obžalobe a že obhajoba obvinených nebola vyvrátená.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v šesťmesačnej lehote uvedenej v § 272 Tr. por. generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvinených.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 odst. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že zákon porušený bol.

Záver okresného súdu, že zástupca poškodeného národného podniku nevedel vyčíslieť škodu, a preto sa obvinení nedopustili trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve, a že okrem toho práca bola riadne vykonaná, i keď pracoval len jeden z obvinených, ako aj záver krajského súdu, že obvinení sa dopustili iba porušenia bezpečnostných predpisov, nie sú správne. Ak sa dokáže, že obvinení organizovali prácu tak, že len jeden z nich pracoval a napriek tomu aj druhý bol vykázaný akoby pracoval a poberal mzdu za nevykonanú prácu, ten obvinený, ktorý nepracoval, sa dopustil rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 Tr. zák.

Podľa § 111 odst. 1 Zákonníka práce pracovníkovi patrí mzda za vykonanú prácu. To znamená, že pracovníkovi, ktorý nevykonáva prácu, mzda neprináleží. Preto nejde len o porušenie bezpečnostných predpisov, keď prácu na autožeriave vykonával len jeden z pridelených pracovníkov a obidvaja poberali mzdu.

Ďalej Najvyšší súd SSR uviedol, v ktorých smeroch treba vec po skutkovej stránke objasniť.